

1. காவல்

காவல் பொருஷனக் கதாவ ஸ்தித்தியும்
மாவல் பொருஷன கிழந்திட மறைந்தும்
இவ்வெனப் பகரென இடுக நுகரிதாம்
இன்றென இடுந்து 'நெர்வெனக் கிழந்தும்
ஒன்றியு மொன்றி ருளழந்து மொழியா
சென்றுமல் வாரு யிவங்கிட இவங்கி
வெனியும், காவலும், வெப்பமும் தட்பமாய்
இவங்கிதனை, நிவந்தனை மெனவீடு வகையின்
வந்தியும் வியர்வும் முட்டையும் ஸபடியுந்
நான்றி வந்தவ்களின் தோன்றிய வயர்க்கின்
மெண்ணையும் ஆண்ணையும் பெட்டிக் கெடுத்து
கடுவாய் வளர்ந்திவ் வுடுவாய்ப் பிறந்து
மன்னி வாடும் மானிடர்க் கெல்லாம்
பொலியும் நிவியும் பொருந்தப் புலரும்
முதலும் முடலும் வந்தவாக் காவலே!
உன்னி டுணர்ந்திய ரொப்ப
தன்னிநா ஸுணர்ந்திய ஸ்தியமன் முறிவோ!

2. துறவு

கண்ணிய நிலவிவான் தாமத வாறாழி
விவண்ணலாக் தவழ விரிந்து கிடந்தவான்
வண்டாக் ககிரொன் வழங்கிடும் வைகறை
கண்ணவ் கண்டு களித்திடக் கண்கவர்
மொண்டகு தாமரை மலர்ந்து நறுமணம்
நிநியுளம் களித்து நாடி நுகர்ந்திடப்
புல்லிழை தூங்கு புளக முழவுயுயம்
வானகத் திரங்காள் மேனி தண்டிடச்
தீவம் திகழச் சூம்பொருள் தோன்று
வாழப் புகுந்திவ் வைககத் தருந்து
இவ்வற மவ்வு நவ்வற மன்றிழை
வொவ்வற வாழ்ந்து சுகம்பல துய்த்துச்
வெவ்வமும் புகழும் சுகக்கவர் வரம்ப
பழிதுனி பிவ்வா அழியாப் பெயரொடு
அறிதுர் மகிக்க வறிதுர் துதிக்க
அறமறிந் தொழுகிய அறிதகைத்
'துறவு' வென்றனர் தோன்மை போக.

தொழிற்சாலை

கொட்ட கொட்ட டக்கன் துட்ட
 தேகம் தேய்த ஒவ்வம் தேட்ட
 வாட்ட வெளிந்து வடிவியின் தவந்தாம்
 பட்டனை பின்ன இறையன் வெண்ணை
 பட்டத் துத்தும் பயனாக காணும்
 ஆணையப் பிறந்தும் ஆணை மரியார்
 வெண்ணையப் பிறந்தும் வெருமைவயத் தாதவர்
 புகிக்குச் சிவையாப்ப் புவம்பவர் கண்ணன்
 ஆழந்த சிந்தன், அன்ற கனிந்தவன்,
 குவத்தும் மனத்தும் கொண்ணத் துருக்கம்,
 நடவளத் தோற்கன் நவியா நவயம்
 பயணிவது அவன்கள் பயிவாக தாகியோ
 கவையியறி வரவளத் தவ்வந்தம் கண்ணன்
 கண்ட டுந் வாகை கொண்டு வாய்ந்து
 தெளிந்த துணை தேடுக வெண்ணு
 நவ்வொரு வுணம் நடக்க
 வவ்வொரு துறவி வாழ்வொன்றின் துதிவோ.

4. 466

பூசையைப் போனவுமீ, பூசையைப் போனவுமீ,
 ஸேனையிப் போனவுமீ, மதுமையிப் போனவுமீ
 நானா வாகையியன் பானா மனத்திர்கன்
 பழக்க வடிக்கம் படுத்தி யாமல்
 சாதி மதம் மொழி யாதி பெரும்குணம்
 சேதம் பேணிப் பெருமை சிறுமையன்
 வடிக்க வாக ஒடுக்க மிடுக்கம்
 இன்ன அனத்தியும் நின்றித் தோன்றி
 அறவும் திறவு மெந்தாய்க் தடங்கி
 நின்ற நானி நின்றவத் தடுத்தி
 மொண்டி யென்கன் மெகடத் தயத்தாங்
 கந்தென்கி கெவன முறவன யுகி
 கந்தென்கி கெடுத்தி கிட்டாய்க் காணு
 கிட்டாய்க் கெவனம் நிவ் வெனன்; நாட
 மட்டாய்க் கெவனம் மெய்யோ யுயி
 அண்டவன் தன்ன யாதும்
 வேண்டாது வாழ்ந்து பூண்டவன் புகழி

5. அழகு

கண்ணிற் படாத அண்ணலும் அகன்ற
வாய் தெய்வின் னையக வழுவும்க
நையம்புலும் புகழ் ஸ்ரீமந் பெருமானம்!
புகழ் தெய்வாய் பல்பு டாதகன்:-
மெல்லுடி அகழ்வுத் தோண்டி மீளும்
தோன்றியும் தோன்றும் அகழ்ப்போ நாதன்
கண்ணி பெருக்கி கண்ணி மெக்கி
நின்றுகை கூப்பி பெருக்கிப் பவநாய்
வாழ்வாய்க் காமல் வரும்புக் கக்கனிண்
தாழ்வு தவிர்க்கிடத் 'தவது' வண்பை
நிபுக்காது மக்கன் நினைவில் நிற்பவன்
நல்ல தனத்தும் நிபுற்புடி யுய்ப்பவன்
வல்லம், வல்ல இறைவ னாதவத்தின்
'நல்லவ' வின்று வல்லவன் போற்றும்
தோற்றி டெக்கடி தோன்றி ஒடுபான்
வற்றி மீவ வுணை அண்ணல்க
கூற்றிக் காண விரட்டணன் அகன்றே!

6. இலகன்

கண்ணன்' விவனவும் காதக வெனனவும்
மண்ணினை தூற்றும் மறுவி வென்^{பவன்}~~பவன்~~,
பொய்கைய மெய்யெனப் போதல் பவனையும்
கீழ்க் கட்டடக் கடவுளென் பவனையும்
பதவி வகித்துப் பணம்பறிப் பவனையும்
விரிவைய வேற்றி விரிபனை ஒப்பு
பிறர்வொருள் பறித்துப் பிழைக்கறு வனையும்
நிவ்வோர் தம்மை நினைக்க வெண்ணியும்
பொய்கையன், புழுக்கன், போக்கலி கருக்காய்க்
கண்ணன் கார்ப்படை கையின் பிழைத்தும்
உருக்கல் இருவெனக் கண்ணன் ஒருருக்கல்
படுபா~~க~~ வகிப்ப பல்ல குத்திடவே
எருமைக் கட்டா~~க~~ வேறி வந்தபுதன்
பாழக் கயிற்றும் பறத்தீதிர இறுக்க
உய்கொண்டு போகா துயிரினை~~க~~ போக்க
காட்டல் காமனை வுருவிது
மெட்டமை போர்க்கென் மகநன் வவனே!

7. 4 பிப்ரவரி

கால ஜெனாபமவான் காதில் பூண்டிதான்
நான் துறையும் நான் அயிர்த்து
உயும் உயிரும் உனமும் ஒடுங்கப்
பயந்து துடிக்கப் பண்ணுவோன் பணிந்து
என்வாம் வன்வ இறைவனின் அண்ண
கடல்பா வுண்ணக் கைவாடு முடிக்கக்
காட்டுக் கடுவாய் கால வயத்தினான்
விட்டு வலங்காய் வேறு மீட்டியோன்
தும்பை மலர்நாள் தாயிவன் பட்டின
இருப்பினி அடுத்த துடிக்க மட்டத்து
முண்டின் அருகே முறையா யிருக்கி
அங்கவத் திவத்தா அடவின் மீட்பு
புணாவ் தரித்த புறோகிதன் போவப்
பு, காய் பழிமணம் பணிதப் பெருநெடல்
குடிவ முன் வந்து குனிந்து நின்றாள்,
அறமறிந் தொடுகுடி அன்புத்
அறவியின் ஆவலி துணிந்து . (வயல்/நீர்)

[illegible]

9. அய்யப்பன்

61

கருத்துப் பண்ணுமையே கருவியாகு மீதுதான்
 சிந்தனையே அய்யப்பன் சிந்தனை வேண்டியே,
 எவ்வளவு — வெள்ளியே இவ்வளவு கிடந்தவன்
 கிடந்துப் பார்த்து, நீ இவ்வு நினைபவன்
 மண்ணும், கண்ணும், மண்ணும், வெள்ளியும்,
 மண்ணும், வெள்ளியும் விநியும் சிந்தனையின்
 மகனே! என்ன, மண்ணின் மண்ணி
 என்னும் வல்ல இறையன் அந்நான்
 இவ்வளவு சிந்தனையின் மகனே! இவ்வு
 'அகவை' மகப்பல அய்யப்பன், சிந்தனையின்
 அகவையின் 'அகவையின்' அகவையின் மகனாக
 கிடந்தவன் சிந்தனை கருவியின் மகனும்
 'புன்னியும்' சிந்தனையின் அகவையின்
 என்னும் சிந்தனையின் மகனாக கிடந்தவன்
 உன்னின் அகவையின் மகனாக கிடந்தவன்
 இறையன் மகனாக கிடந்தவன்
 உறையன் அகவையின் மகனாக கிடந்தவன், மகனாக

௧. ஏறாழகன், கோறாழகன் ஏறாழகன் அன்ற,
 அடிகளார், அப்பயர்கன், அறாழக ராஜ்யம்
 பட்டம் பதவித் தட்ட நிபுணர்கள்,
 பக்தர், பாடகர், சித்த யோகிந்நர்
 உலகினர் உன்ன ருவ்வாடு மனதையும்
 கோயில் கோட்கன், சூட்பாபி சூடம்,
 சேனாதி சிடுவாழா, சிலித், சித்யாபி
 சாட்டையான் சித்தாந்ந சாடி யாடுகன்,
 அனகுகன் சூத்தி அருள்வவன் படுத்தன்,
 சூசகன், சிபானம், சூரிகன் யாண்பி
 பண்கன் பட்டன், பக்தி பகனகன்,
 ராஜம் ரொடுதும் நயந்து வியந்து
 போற்றுவோன் தம்மைப் பாடுபடுத் தானம்,
 கனாவியும் கூடக் கைகப் பாது
 மக்கன் நவனின் மொனதப் பதத்த
 துறவியாம், உன்னை இன்றான்
 'மறவான்' என்னான், மெய் கெழ்ந்நி!

10 கெற்புபவர்க் கென்றும் கெறி யாபிழை
 துறப்பவர்க் கென்றும் துறைய நெய்யெய்தி
 பகர்து துறத்துத் பகர்து நெய் நெய்த்துத்;
 ஆயிழை, அடுப்பது யா நெய் அறிவேன்.
 எண்ணி யநிகயிற் கென்கடப் பாய்நெய்
 உணவ மிடுந்துத் உணவெனது உணவென்,
 துற்து விடுந்துத் துற்து நெய் கெற்து
 நெய்வன அந்வன நெய்து நெய்தி
 விடுநெய்து துற்து துற்து விடுதிக்
 கெற்து துற்து நெய் கெற்து யா நெய்யென்
 துற்து துற்து நெய் நெய்து வடுபென்
 உட்கெற்து, உணவென் உணவென் துற்து
 படுகெற்து கெற்து படுகெற்து கெற்து
 அடுகெற்து விட்ட துற்து, துற்து,
 துற்து, துற்து நெய் துற்து துற்து
 துற்துத் துற்துத் துற்துத்
 துற்துத் துற்துத் துற்துத் துற்துத்

12. உயிர்

11

* எவ்வாறு தானும், எவ்வாறு வான்
இறைவனை சான்றி இதயத் திருத்திய
துறவியின் உணர்வு தாய்க்கையை நீக்கி
விக்கித்து நின்று, 'விதிவைய' இவ்வாறு
வென்றது. துன்பத்தால் விளங்கி விளக்கினான்.
அவ்வாறு நீக்கியான்; வலிவாக்கி வலியான்;
அவ்வாறு நீக்கியான். அவ்வாறு அவ்வாறு
நின்றான் இன்று நான் கண்ட காட்சியை
எண்ணின் இதயம் இறுப்பு வாய்தான்
எடுத்தான் இதுவே இறுப்புத் துறவியின்
இயல்பின் வாய்தான். நவந்தியும் பவந்தியும்
நீவார்க் கிடத்தும் வாய்ப்பாது நீக்கித்
தீவர்க் கிடத்தும் வாய்ப்பாது நீக்கித்
கிடவா முன்னாந்தி கைகாடு வாய்தான்,
கிடவா முன்னாந்தி கைகாடு வாய்தான்
கிடவா முன்னாந்தி கைகாடு வாய்தான்
கிடவா முன்னாந்தி கைகாடு வாய்தான்
கிடவா முன்னாந்தி கைகாடு வாய்தான்

13. பாட்டு வகுப்பு

12

* முண்ணிய பாடல் முடிந்த பின்னர்
முண்ணிய முண்ணியாய் வந்து முண்ணிய
முண்ணிய இயல் தடுத்தது கண்ணிய
பிறப்பின் பயனைப் பெறுவதற்கு கற்ப
இறப்பின் பின்விரி வின்னதன் மறபக
காவல் வினாபக கழிப்பது தவிர்த்துத்
தவிர்த்து வாழ்வின் சிறந்ததன் விலக்கத்
தன்பல் வளவத்தின் கன்பல் நிகத்த
வீடு வியக்க, நாடு வியக்க,
காடுகவின் தவிர்த்து கதிரைப் பவிர்ப்பக்
கற்றது கெட்டது கடுத்தல் வைத்தல்
காணல் காவல் லாவது கண்டனர்.
கண்டனர்; நாடு வியல், காண் குளியலார்
முதலாம் வளவப் பவனை வளவத்
பெறுபின் லாவது 2 நாடு கெட்டல்.
நாடு 2 நாடு வளவார்
பெறுவது 2 நாடுகல் இவ்வது நிகத்த.

15. 2 நடுவன ஒருவன் உவந்துகண் னாதும்
 பிறுவினை ஒருவன் பரிவுவும் டாதுமே
 அறிவு னிவ்வினை அறவனைக் காமம்
 வறிவு னிவ்வினை வடிவடைக் காமம்
 திறக்கும் கதவாய்த் தகழ்ந்தி டாதுமே
 திறவாக் கதவாய் இகழ்ந்தி டாதுமே
 பறவைவையத் தாங்கும் பழிமன மெனவும்
 இறவைக் கிணற்றின் அருநீ மெனவும்
 அறிவு வேண்டுமோர்க் ககழ்ந்தி தனித்துமே
 திறவு வேண்டுமோர்க்குத் தனித்தித் தனித்துமே
 நிறுவன இனக்க நயந்து நன்கிடும்
 பிறவியிப் பிணிக்ஞ் பிறபடாப் பிறவீத
 திறவி வாழும் தோட்ட வீட்டினின்
 இறவா இயல்புகள் இறவா திருப்பதான்
 நிறவாது பனமும் மகிழ்ந்துவந் திருப்பா
 கற்காய், கனி, பு- காணும்
 பிறவும் பேணிப் பிறவன்பு ஏறாமை

16 நினைவான் கவந்த நினை நித்தனன்
 நெடும் கிராமமுன் வேற்ற வெய்தியோ
 ஆனம் அனுகூல யாதனவு ஆய் நோ
 வேனம் வானுமாய் வேதன யனந் நோ
 பானம் பழமுல் படுகி மகிழ்ச்சியும்,
 நெடும் நெடும் நெடும் நெடும் நெடும்
 தான சூக்குடம் தவக்கன் துறந்த
 வானம் தவயம் வகுத்தன் யாத
 லோனம் அனனம் மகந் நோ நெடும்
 தானம் எழுதி நவனம் நவனம்
 பொயிற் பொய்வாய் பூசனை புரிந்து
 நான வானுமாய் நானம் பன்னன்
 கானம் கானம் கானம் கானம் கானம்
 தானம் தானம் தானம் தானம் தானம்
 தானம் தானம் தானம் தானம் தானம்
 தானம் தானம் தானம் தானம் தானம்

১৭৭৭
 ১৭৭৭

[illegible]

[illegible]

19 பந்தவெண இன்துயல் பாதுக நகர்தி
 விநந்தவெண இன்துயல் சுவரெனக் கிதந்தி
 தந்தாதா யாபுல் தாங்குநோ ரின்தி
 நிந்தாத லொழிகளால் நிகடுக வந்தி
 தந்தாத லென்திதழ் துறையெனக் கெளவாய்க்
 கந்த ஆனையுல் கண்களில் நிகடு
 தந்தாத விறையை முன்களில் கார்து
 அந்தக நாகியுல் அநாதக வாகியுல்
 வெந்தாய் நொய்யுள்முந்தி எண்ணி
 வந்தவர் தந்தார் வந்தால் வெந்தி
 தந்தை வந்திதழ் துறையுல் யந்தி
 வெந்த தந்திதழ் துறையுல் வெந்தி
 யந்தி லெனய அந்திதழ் வெந்தியல்
 கந்தல் கெழ்திதழ் களையந்த வந்த
 வந்தி துறையுல் வந்திதழ் வந்தி
 'வந்த' வெனவார் வந்தி
 தந்திதழ் வந்திதழ் தந்திதழ் வந்தி

20. அட்டன் பாதத்தில் அதுதான் விளக்கக்
 காரணம் நீருண்டு குடிசையாய் விட்டான்,
 கொழிக்கன் கூடக் குஞ்சுக் குழாத் தோடு
 வடிக்க வாய்த்துக்கொண்ட, பாடலை யின்றி!
 பகன்மனையுந் திரையு பதவி பேற்றதும்
 அகன்விளக் கிடுங்கும் அத்தமன் வாமல்,
 உழவான் மருத்துவன் உடலில் குத்துதல்
 பாழிடுவன வடுக்கு-வடுக்கிறு கொழிக்கன்
 குத்துக் கொடுகொடும் நஞ்சும் படுக்க
 உறக்கம் கூட்டாய் இவ்வினா பற்றிய
 கிடுக்க இவனாகும் பொறுக்க இவ்வாகும்
 மருங்கும் மாயும் இடுங்கும் பொருந்தா
 தநையுதல் அந்நயம் அதுதான் விட்டு
 அவிடன் அவிடின் தந்தகொன் யாகி
 உறங்குயர் அறுதற் குபாய் முண்டுக்கொன்?
 காசி அடுமில் கமழ
 மாக வாமலும் மாகி மனமே!

தொழுவ

21

2/ பண்ணை படுத்தப் படாதுப் பண்ணையில்
 தண்ணியைப் படவும், தாழ்த்துத்து களவம்
 மனைக்கண்ண இடுங்கு திணைவிக் திணத்திடம்
 இணைத்துக் கீறி ~~இடுங்கு~~ லணைத்து விரித்து
 முகா தோன்று முன்றினை ககா தோன்றிற் றொண
 நிதி லகறி ஏவாநிற் தாதி லேத லேஷும்
 பெய்தல் பெண்ணப் பிதினயப் பார்பி
 இடுக்கலெ இடுங்கு நினைகயம் இயக்கமுட
 வுபடுக்கக் கூட்டி வடுக்குதிக் கிடடு
 னைதண னைதண லாய்ப்புது லெக்கக்
 கட்டி வெறுபாடுக் கைடெயில் வந்து
 பஞ்சுலா பாதுகல் அஞ்சுநாது பண்ணைத்
 தாடுமீந் நுடட்டன் வாடுகென் வார்டு
 அடுவது தவிந்துத் திரிபுபது பழக
 ஏடுகுவ தற்கோ டுபாய முன்றினை
 காகையின் அடுவிக் கலெ
 லாகையின் விரியும் லாக லெவெ

கேள்விகள்

அருந்தியே பரிபுஷ் அண்டக ரொண்டை
இருந்தன் வாண்டை வயல் கழித்துக்
கிட்புலன் கண்ணடு கண்ணக கவிரை
உட்புலன் கண்ணடுகண் குணம் கி. கண்ணாண்
பொருளை வயர்வான் புகன்றான் கருண
அருளை வயர்வான் அண்டமுத் துண்டக்,
கண்ணப் வயர்காய்க் கருகாக் கவிரெய்ணப்
பேசு) அவர்க்கிளான் பெரும்கம் வெறுக்க,
ஆன காடுகிலும் மொண்டப் பிறப்பில்
மொண்டன் முத்தி ராநிந்து விரி கண்ணெயன்
புல்லாய் மொழிப் புகழிற் பிறந்தான்
பெல்லான் பல்லான் மெல்லப் பட்டுப்
பாண்டப் மொழிப் பத்தினம் மகன்
படுகப் பாவடிப் படுவது பார்க்க
உள்ளுயிரிடைத்துக் குலாயொன் முன்கொடி
காசுடின் அரும்பிக் கமல
மொகடின் விரிபில் மொக மொக

கொடுபின் குடிசையக் குடித்தழித் தாழ்ந்தான்;
 பழிவெணப் பிறந்த சையனும் வழுபடான்;
 உழுதான் வாழ்வும் பழுதுபட வடாழ்ந்தது;
 அழுது சீராமம் விழிநீ நன்கு தான்
 இதுவுன் தவனாத்தக் கறுத்த பித்தகிக்
 கிழவி, திந்திரும் சேனயா கிச்சகன்
 அழகிய ஒழுது கொழிவை வாங்கி
 நிழலா வயான்றி நிழத்தி வனந்தான்
 கிழந்தி கிழப்புகர் கிழப்பா யனந்தது
 ஒழுகிய சேவனா வொழுகிய கொழி
 எழும்பிடு முட்டை உரித்தும் எழே!
 அழுகிய சிவனாடுழி வனந்தனா வைக்கிக்
 குழிவெண ஐந்தும் குழுவெணப் வொழிந்தன!
 கிழகு கிழக்ககன் காணுது காத்தும்,
 இதுவையும் வய்தி வயிவாழி வானை
 கிழவி அங்கழிக் கிளம்பவும்
 அழுது கொழிந்து வனந்தய முழந்தி

2100700131

24

[illegible]

25: கற்றுக் கடைபிடிக்கிய காழி வாழி
 உபகே ஓப்பதின் ஒப்பயர் வந்தேன;
 பொய்கைக் கமலம் பூப்பது பொருந்தும்
 வைகறைப் பேரது வந்ததுயின் நித்தம்
 புகழ்த் திதை படித்ததுவா வனாவான்.
 யோகி சீமம் வகான்றய கம்'எனும்
 ஒன்பதாம் பகுதி இப்பகுதி நன்றாம்
 சூத்திரத் துடவாண்டு துவக்க மீள்வென
 வகாமல் கம்'தன் 'தவயின் சமந்த
 கொண்டு வந்து வகாண்டு தென்குறையே.
 புகவான் எந்தப் பக்த அக்தும்
 சமந்த வகான் புகந்து வகாண்டு காணும்
 அகவின் அகன் வகா அக்தும் அக்துத்
 'தகாமல் கம்'எனத் தான் எழு திணை.
 பாதிபுல் வந்தது; பாதித்துவன் தென்து
 பின்தக் கிழ்கைந் நாடல்
 தினைக்குப் கட வான நடந்தனத் தனித் தி

வேத விரிதகன் விவனிவே நியதும்
 அருந்தி வன்னத் திருந்தி கற்பின்
 பார்தி உன்னம் பகடத்தி நபங்கி
 இவ்வத் திருந்தி வன்னத் திருந்தி:
 புவார்தி பபாருதி பாவா பாவின்
 வயிறும் பசுத்தி வகுத்தி பாவோ?
 பசுத்தி உடலின் வசுத்தி டபுயிந்தி
 என்னுபவ என்ன இயல்பிநாந் திருக்கியி
 எட்டுவய திளையன்; மொட்டைத் திவ் கெல்
 கடைதையி திளையி கண்ணிநிநி நு துதான்;
 அறிவாதி திருவன் அழல் கன் ட நுந்தான்
 காறுதல் கறுமுன் அபின் கண்ணி துதான்
 எதற்காய் அருகருய்? என்னதான் திரிந்தது;
 யாருகை அருத்தவர் அப்பின் என்னு
 வேறுதான் யாது வினாவி
 உருகிக் கருகன் உவந்திந் துடலே.

27. பரிபுரம் ஆய்த அப் பருகன் பகர்ந்தான்.
 கன்னம் வீடுக் காணியின் மடித்தவா
 திந்தவிட டய்யாத்தான்; காணாவன் வயலோ
 கையின் கைத்துக் கிழிவிட்டு நறுத்தல்
 தன்னை ஆழ்த்தித் 'தாழ்தல் ஆய்பாது
 காண்போய் விட்டல் காண்த்தவா' என்கிற
 'மொட்டின்' காணாது டுறக்க, அவர்க
 நின்றான் நினைவு நினைவு மொழி
 வீங்கி அறந்தான்; வீங்கிற்று, கன்னம்
 அடியில் திடத்தின் துடிக்கல் காண்த்த
 தாழ்' காண்கிறான் துடிக்கல் திட அவன்
 கவனி கெள்விகளில் வய்வயர் அவர்க
 படிப்பதற் காகப் பகவத் கிளைய
 காண்பதை அறியல் காண்ப தறியல்
 அடிப்பது காண்கிறான் அறிந்தி காண்ப
 அறிந்தும் அறியான் அறிய
 காண்ப காண்ப, காண்பின் திடவே

29. கருத்தாய் நான் அம் கதைகையப் படத்தேன்.
 கதைகையப் படத்தேன் இதைமே கதைத்து;
 துறக்கந் காணாத் துணிபவர்க் கென்றுமே
 கதைகையக் கெத்தர் யானை பாசையமாம்!
 அதுதான் தாத்தன் அடத்தே யறிந்து
 காரணம் உதயின் கைகொடுக்க கென்ன
 நம்பகைக் கென்று நியமனை சிறுகதை!
 இதமே கென்னதான் கென்னதான் + கருத்தே
 துணிபவன் விடுந்து துணிபவன் பார்த்தேன்
 கைகையம் அதுதான் கருத்தே கென்ன
 சிவந்தியன் கென்னதான் சிவந்தியன் கென்னதான்
 கென்னதான் கைகையம் நிகரகென்னதான் கென்னதான்,
 கைகையம் கென்னதான் கைகையம் கென்னதான்
 பார்த்து கைகையம் பார்த்து கைகையம்
 பார்த்து கென்னதான் பார்த்து பார்த்து
 சிவந்தியன் கருத்தே கைகையம்
 கைகையம் கைகையம் கைகையம் கைகையம்

30. பகலுறையுண்டிற் றாபந்தமிழ் நான் ன்
 ஒழுக்கிய வான ஒழுங்குமுறை யோன்றி
 வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வளமுறு பகட்க்கு
 திற மிகுந் துருவன் அறிவற்றி யநிலக்
 கற்றுக் கைபோய் கவிஞர் ஒரு துருவன்
 மருக்க டெயா னொன்றிகள் மனியக்
 கற்பன் நயமுந் காட்டித் துணையுந்
 பாத்திரம் பாங்குந் பண்புந் பயனாய்க்
 காவிய ஒன்றியக் கற்றுக் கனக்கைய்
 எதிர்காந் மக்கள் இயல் பதியைய்
 துருக்க டெயாந் துருநிலித் துய்யுறாய்
 பட்டத்து வாழ்க்கைப் பாறையாய் நடக்கை
 இயல்புக்கு னொருந் எழுதியுந் பறைய்க்கை
 னொருந் இயல்புந் னொருந் பறைய்
 இனியேறு பாடுகள் எதிர்முதி னாக்கி
 துணையத் தாழ்த்துபதாதுவான்
 கனையன் அருகாக் கற்கவா காடு!

என்ன இனமெ எய்திய நின்றான்
 டின்று காறுநான் நின்றொழிப் பார்த்தேன்.
 வாழ்வின் தாழ்வு வந்துவிட டாது
 பழுவின் பார்வைப் பாவியை வந்து
 இடத்துக் கூறி எடுத்துக் காட்டி,
 வாயின் வாய்க்கை வந்தத்தோடு பவனும்
 உதத்தின் தாய்க்கை உடைய ஒடுவதை
 நட்புற வொன்றி நின்பாழ் வொன்றி
 இவறு பகவான் இவ்வொழி தவையின்
 மெல்லமையி கெழ்க்குந் தவையு மொன்
 மென்த வாழ்வு வினவாழ் வன்கிற.
 கோயின் சுவையன் வாயின் படியின்
 இன்று காறுநான் நின்றொழிப் பார்த்தேன்
 ஒடுவதே உடுவது ஒதுதுவா யாகி
 உலகா திருந்திப் குறிவொழித் திடீர்
 என்னுது வயதின் வயும
 நின்ற ப ரிவருவதைக் காண்கவன் நின்ற

34. உறுப்புக் குறையுந் தவகி உறுதித்து
 விடுப்பது திருந்து விரைதையைப் பயின்று
 குறையுந் : முற்றி நிறையுந் குறத்தின்
 மக்கள் சாவு மக்கள் மரம் மரையுந்
 பேடுடன் மகிழ்ந்து தீடுடன் வாழல்
 மகப்பன் மனதின் மகிழ்ச்சி மனத்தின்
 மனம் இதுந்த மனம் மனம் மனம்
 இன்பத்துப் பங்குந் கிடைப்பாக் காமம்
 பேசு கருங்கன்வ் பொழுதுபோக் காமம்
 வாணம் வின் துணி வின்னாக் காமம்
 அறிவுக் கருங்கன்வ் இதுக்கோ விரைநிள்
 கருத்துக் கண்ணுந் பொழுத்தி உழைத்துத்
 துறப்புந் புதுமைப்பத் துறக்கரிய துறப்புந்
 துறப்புந் பேசுதல் இதுவாக் புதுமை
 எதிர்கா வந்தவர்க் கிவக்கி மனம் மனம்
 பனதுப் பொருந் பனம்,
 நினைவம் பத்துந் நினைத்துவாழ் பனம்

34 மாதிரியை வெளி மகிழ்வம் மகிழ்ச்சி
கண்முகி கிழித்தல் என்னென்று தந்தது!
பெருந்திடு வாக்நிலம் திருத்தென கருந்தி
வண்ணிய எண்ணியாள்! வந்தி டாபவம்,
அருத்திநன் மருத்திநன் அகல்! வன் அந்நன்
புறநா அருநன் பெருந்தெனது பெருந்தி
தெண்ணிய நாகத் தித்திந்த டாபவம்
பெருந்தி துறத்த துறத்த கன் வெண்ண
வெட்டி அன் வெண் வித்திதா பன் கன்
புறத்தா தெனன் பாழ்ப்பு மெருபு
எழுதுவம் வன் மாத இத்தகனின்
கதைகள் புறத்திப் புறத்திடு தென்துன்
தந்தி வெண்ணம் உத்தித் திருநன்
கெரு மெருபிடுன் கருநன் கருநன்
தாழ்வன் திருநி வன்மன் முப்பன்
அதற்கு கன் வன் தந்தி
தென்து கருநன் தென்து தென்து தென்து

[illegible]

[illegible]

38. / த்தக வென்று புவிபுகழ் கின்ற
 பெயரை விடக்கப் பெரியது வாக்கே!
 பெயரும் வாக்கும் பெரிய தாயிறும்
 புறிய ஓறுவென்று திண்ணிய வடங்கும்.
 திண்ணிய மொழியைத் திண்ணிய படுகே!
 மொழி உலகம்; மொழி ஆதலா!
 உலகம் உலகமென உலகத் திண்ணியும்!
 மொத்தியும் பெரியது நியம வென்பது;
 மொத்திய மொத்தியும் மொத்திய அடங்கும்;
 பெயர்க் கனத்தும் திண்ணிய வடங்கும்
 திண்ணிய அடங்கும் தித்த வென்பதின்!
 தித்த வென்பதுவோ தித்திய லாகும்!
 தித்திய மத்தியைத் தித்திய கானமும்
 உலகத்தின்வைத் தித்தியப் தித்திய வென்பார்;
 தித்திய வென்பதே வந்தொன வெனவோ
 அத்தொன மொத்தியம் அகலின்
 வெய்யுறுவன ஆதலா வெய்யுறுவன் புகுவோ!

39. பண்புல மென்தும் மணம்பா மனாய்
அணவதற் காகா அவர்மொழி உலர்
அணத்தும் ஆய்ந்தாங் கறிவநிற் துடிகித்
தணத்தா னாநிந்து தன்யனா டாக
அநடியா விடுந்தாக் கண்குதல் தவித்தும்
அணகா தவநா அநத்தின் தவித்தும்
பண்புல் பர்வம் பாபநாயில் படா
அநிந்து வந்தவர்க் காவனா ஆய்தும்
தவநாபு பற்றியல் இலத்தனா யாமல்
தவநாபு பற்றியல் தத்தியல் பாமல்
உணக்க உன்னத ஒளக்கா துணத்த
மணக்க உன்னத மனாது மணத்தத்
தன்பாள் மெருவர் தாழ்வரி டாது
தாது பிறப்பாள் தாழ்வரி டாது
பொழுதுநாடு துன்பம் விண்ணா காது
தமத்தும் காணும் தாதிக்
தமத்தும் வாழல் தவசியா பிண்கி

40. அனாதிக் ஸாயின் அழகுதும் நஞ் அனாத்
 தீனும், தினையம் திட்டவும் அழகுவாய்;
 ஸானையம், ஸயினையம் மறுக்கவும் அழகுகண்;
 முன் ஸொல்லாம் முனியுளாம் முக்கூம்;
 பண்ணையம் வெறுத்தும் பகைக்களாம் வுவிழம்;
 அனாபொடு அழகுபயின் தினத்தமிழ் நாட்டின்
 அடுக்கினே' யெனஎன் அக ஸொளி பெறுவாம்
 திங்கினே' வயனஎன் அங்கங் தினையம்
 வெண்ணெய் திட்டின் நினமன் நிறுத்தின
 அடுத்த, அன், கடுத்தக அடியம் பத்தித
 அழகொடு அன்பம் வீடுதன் அனக்கும்
 திடுக்குற அழகுது பெடுக்கி துக்கநகயின்
 கண்ணாயம் வுவிழம் கடுக்கா தாகி
 உண்ணாயம் உளமும் உவட்டா தாகிக்
 கானம் கழிவது காணாது, கனத்தும்
 லொது விண்ணாயம் புகளா
 தோதுவென் உளமே அனகின மறுத்த

4+ சத்தினை யனித்த புத்தினை வேனின்
 மத்தையம் காப்பித்து வேனிடையக் காமன்,
 காப்பெனப் புத்திக் கவினாறும வேப்ப
 மெநிதன் இடுந்து கடுங்குயின் விரும்பி
 சந்நிதிக் காணும் இனியபண் இனையி
 பாய்க் கேள்பப் பவியுதல் பார்த்துத்
 சாய்க் கிரகக்கியாய்ச் சார்த்துதல் யாத
 கிச்சிக் கென்வுவி கிழ்த்திக் கத்தும்
 பச்சைப் பசும்பெண் வேனி, பவனவாய்
 அச்சி விட்டுக்குத் அழகிய கினியான்.
 ந.யாழ் வுன்வன் இப்பிடம் வுன்று
 நோயாய் உன்னம் நோக்கும்து புலவனாய்
 உருவென உடைக்கப் பருவவையான் நினைந்
 அறிவறி யாய்வ காயிந் ஒருவனே,
 உன்ன முடைந்துந் தகடுகிய கிதம்
 சோகலைய மொயினும் வுடைக்கல்
 சோகலைய மொயிந் நியமென் புந்நெ

42^{ம்} அறிவே பொருளை அந்நிதவ ஸ்தல
 உறவே அருளை உளவொகாண் பொருள்
 பிறவா நெறியிது பெறும்பே நெறவே
 மனம்மன நாக மனம்மொழி யாகத்
 தினம் தவ நுது தேஃ வகுபவா
 கவிபயிழ் ததுவனக் கடைத்தேறு மொழி
 வுவிடுபுகர் வித்தாங் ககம்ம்கிழ் வித்தம்
 இடுன்கவிந் தடுண் இடுகு மடத்தின
 திடுவனக் கேற்றித் தெளிவித்த தென்ன,
 என்ன நெர்னும் என்ன இழப்பினும்,
 தன்ன யந்நிதவன் துறுகனும், தயவு
 மெய்வி டாதுவான் மேலும்மெய் யாதன்
 னாகவி டாருனாக் கண்ணாடு காணு
 பாபநிதி படுகல் பயனது பருது
 பாத்தல் மெனல் பணிபவா போனும்
 தத்திய மெனத் தாபது
 தத்திவ் மெனத் தெனல் பாபு!

43 வீதிநாயகம் கூடும், வீட்டையுமே விடுக்க,
 தூயிற்று நுழைவான் வாய்நீர் சுளித்துச்
 சுவைக்கே சுவைக்கே கோவமே போட்டு
 பன்னீர் கொண்டுடன் பொன்னீர்மை வயத்துச்
 சந்தனம் சோப்பின் கமழ்நூலை சந்தித்
 தேய்த்துக் கொடுத்துத் தோய்த்து வந்திவ்
 பகலென வெகுநேரம் திகிலினைத் தந்தித்
 நாக நிகலென நானிலம் காணாமல்
 பெருமை வயத்திய பெண், ஆண் பேணும்
 அனேகம் தகத்திவ் ஆசையையு வைத்துப்
 பொய்யும் புரட்டுமே பொருந்தக் கவந்து
 பண்பு பகைத்திடல் பக்தர்க்கு வாகிவ்
 பொருளைத் துடிக்கும் புகழ்ப்பெரு தவாரிய்
 மன்னினை யிதனை மகத்தான நினைவையும்
 லோகமக கொடுத்தினை லோகவிடம் ஒதுக்க
 அகத்தித் தவம்புவ துறியாழ்
 தகத்திவ் சாந்தி சாந்தி யாழே!

44. பொருளுக் குயது புறத்தறி. வெண்பர்,
 அருளுக் குயது அகத்தறி. வெண்பர்,
 பொருளுக் குயது புறமுல் அகமுல்,
 அருளுக் குயது அகமுல் புறமுல்,
 பொருளுயைப் படுவது இகத்துக் காசுல்,
 அருளுயைப் படுவது பாத்துக் காசுல்.
 பொருளால் குறவர் புகழ்வென லோட்டன்,
 அருளால் குறவர் இகழ்வென லோட்டன்,
 இவ் பர மரினாடு எய்து கோன்குறவர்
 அகம்புற லோட்டன் அறிவ கோன்குறவர்!
 அருளில் வாமல் பொருளென வாய்தன்
 அநக்கர் வாய்தவன உகாக்கப் படுகுல்!
 பொருளில் வாமல் அருளென வாய்தன்
 புலவர் வாய்தவன புகவப் படுகுல்!
 அருளுல் பொருளுல் அகைய வாய்தன்
 இருளுல் புகவல் இணர்ந்து
 குறவில் வாய்தன் லெய்தவன் வாய்தவன்!

145. கொஞ்சம் ஸாப்பும் குறுகக் கொடுத்து
 'காணை' வயனிலே கணக்கிதே தந்தையர்
 பண்பு, குந்திய பாத்தியின் பட்டு
 'முன்' வயனத் தோன்றிக் கனவயனக் கிளந்து
 நீடும லகைத்துப் தாந ஆளந்தது
 விளாத்தல் திங்கன் பத்துப் முடியப்
 பாப்கொடு முற்றிய திங்கடும் பதனை
 அடியும் முடியும் அகற்றிட வேண்டி
 இடதுகை பிடிக்க வலதுகை தரிக்கப்
 பழுதற உளத்துப் பொழுதுநிழல் அலந்தான்
 காலைமன் நுழைந்த அந்நேரம் பாலக
 கொப்பனை கொன்னத் தப்புகக் காய்த்தல்
 பாடுபத லாதல் புகழையப் பாளத்துப்
 ஆறிய தாருத தறிந்ததை அனைத்துப்
 'தாக்கனை' வயனிலே வயாட டனத்திடு
 கிடும் வயனக் காணி வயாடுங்கு
 விரும்பும் வாய்நைவான் விரும்புகின்றேன்.

46. அச்சுளி யாறாடு அடுங்குழி யகழ்ந்த
 கச்சுத மொரையுக் கவந்துவைத் தடுத்த
 மணநீர் ஒன்றி இண்டற யெங்கின்,
 பதியநாற்றுரை சிறைவுநீர் நாமல்
 அன்றுதா னீன்ற அடுங்குழி மகவின்
 ஈன்றதா வேந்தும் இயல்பினுன் நெடுந்தக
 குழியினிட நடந் துவநீர் விரட்டுக்
 கடுதொடு நின்கைக் கண்கா னைத்துக்
 குறைவொன் றின்றி முறைவொன்றி வளர்க்கின்,
 துவனவழிக் குழிவி தவழ்வது புறையல்
 படியல்காட வுண்ணென விசுவேந்திர படவக்
 காவநாண்டு நடந் தோம்பந்த நடந்
 இடைவொடு குச்சிடம் டிணைத்து விரிணது
 பந்தவல் பற்றல் பரவல் னையகை
 அடும்பி அழகாய் மொந்து விரும்பிய
 முன்வ முகந் கமழின்
 இவ்வஅவ விரிந்து கணவொன் றிவர்கி

47. 'அகம்பிரம் ஸம்' = நானே பிரம்மம்.
 இதய மந்திரம் பதிக வைத்திருக்க
 பதிக மந்திரத்துடன் பகவதாயுஸ் பந்த
 இவ்வான் விண்ணத்தின் ஆரோக்ய வாக்கு!
 'தத்' வம்அதி = அதிர் வேதான்;
 'தா' அகம் அம்' = நானும் அதிதான்;
 இவ்விடு வாக்கும் 'திவ்விய' மெனவி
 உன்னி உரைக்கும் சான்றாக வாதற்கே!
 வேதாந் தத்தன் வித்திக மெனவி
 மந்திரம் ஆற்றின் மனத்தின் மனத்தின்
 ககம்பிரம் ஸம் = நானே பிரம்மம்
 அன்னை பிரம்மன் என்ன தெரிந்தால்?
 'பிரம்மம்' வந்தால் தெரி பா'மெனன்
 பரமன் அந்நிதான் பரம தெரிநான்,
 'தத்தியம், தானம், அனந்தம்' பிரம்மம்
 என்னிடு பொதுமென்பதன்
 மந்திரம் என்ன நான் மகத்தா தெரினா!

48. கண்ணின் பின்று கனத்தும் கானா
 கருவை வெறுப்பும் நினைவின் நுழைவாய்த்
 தாய் மக வடுந்தத் தும் அழித் தனத்தாய்
 புகழ்க் கீழ்நீழ் படுகிடும் தீய்ப்பன்,
 தயிர், மோர், வெண்ணெய், உயிர்காப்ப தன்னிச்
 ஈனாணிபும் ருதுவாய்க் காணிக் குடாக்,
 அழகிய கண்ணாங் கானா யாய்விடின்
 பழக வைத்ததை உழவும் ஆய்வனம்.
 கிடாரியை தாயின் கருவையு மொழும்;
 இறந்தபின் தோஷம் சிறந்தபொது எனகும்!
 என்னும் நிமிசம் கண்ணு திருந்தி,
 காவுக் கீக்கால் கன்று கருவையாய்
 தாவத் தீய்நடை நடனெழ் ஆய்து
 தீவத் தீய்நன் சிறந்ததாய்த் - வுப்பின்
 மனத்தன் உடம்பு மகத்தான ருனரீவ
 கருவைக் கண்ணி மனத்திப்
 பிறவாக் கிவ்வ துறக்கமென வாரும்!

49. மன்தண்ண மண்ணின் மகிழ்ப் பரிசுதவா,
 ஆன்பவா, ஆனப் படுபவ நாகியும்,
 அறிவ தநியாது சிறுமடக் குன்னாய்ப்
 பெறுவது பெருகு சேனாக வாகியும்,
 நிவந்திச் சூட்டுபொருள் நிறைந்தவ நாகிக்
 குவம் கோத் திரங்கன் கோண்டவ நாகியும்,
 வசிக்கும் மன்தா பசித்தம் பொருது
 கந்திபொ, கூ சீலா, கவின்மன்தி சூட்டு,
 குடும்பிதா, கூடக் குவா உண்ப்பிதா
 கரிடமுடா யாது விடும்பவ சூப்ப
 உன்துக் குமீனா வுட்டுதவ வேண்டும்;
 உடம்பு பொவந்தி உண்ப்படி பென்பா.
 பவ்வா கவகன்; பவ்வா நிவகன்.
 உடையிர் உணாமு உறுதி பெய்தி
 உண்ப்படி யாற்றா உகமளி யாமல்
 நிவங்கா ணுது நானும்
 கிவங்கா வாழ்ந்து வினா பொரு

பெரியகண்ண

50. மறைத்து நடு பொழிதல் மறைந்து
புவிபொரு வானம் பொருண்பு ஸ்ரீமந்
குடன்பா நடான்றும் ஐயஞ்சொன் டவதான்!
புவிபு வானம் புகழ்ந்து போற்றிக்
கூறா நிறை வையென் னுறையிட வில்ல!
அவனை, என், கொள், துவனதனை வாடு,
வீடுகாத் திருந்துநான் வணை யிற்று;
காடுகண் டு டுந்து கடுவுயிர்ப் போலென்
அடுது புனம்பிடை தடங்கிலே ன்னது!
படுவதான் நின்றி உடுதுபன் படுத்கா
டுதும் எடுதும் ரான்ற நடைந்து
கொடுவதா பார்த்து நிற்பதும் காணும்!
பன்னயின் பயின்றி துன்னவடு கின்ற
பின்னக அடம்பழிப் பீதியும் இவ்வ!
ஆனன் திருந் அநிக்தவ வின்வான்;
மறைகா ணுத் உழவன்
புழங்க ண்துவனும் பயிப்பழந் தடிலே!

51. புலங்கம் புதாந்தின் புதுமணம் பரப்பின்
 பரப்பின்த் துங்கம் பகவான் அழகுதியின்
 தங்கி விடுந்த துணைமற்ற தங்கி
 அங்கம் துணி அமர்ந்த தம்பிரான்
 இங்கி ரெண்ண இயம்பிய ரொய்க்கா
 நம்பிக் கட்ட நன்மக னுணம்போன்
 வான்மீகி முனியான் வரைந்து வடிவிய
 ஆன்மீக லாண அருள் பெருங் கதைகைய
 'ரப் பெருங் எத்தன்மைத் தாயினும் அப் பெருங்
 வடிவப் பெருங் காண்பது வேதின்னும் தமழிவ்
 'யாகப் பயனும் போகினும் தம்
 புத்திர னுக்குள் தித்த லெருந்தின்த்
 தாய்க்கா தற்காய் வாய்க்கா வடுந்த
 இறப்பையி விடுந்தது கடுப்பைக் கிடுந்த
 டக்கனாய் லாந, லாதர்வந் முன்ம'னும்
 கம்பன் கதைகையக் கந் நுனம்
 ரொய்க்க கார்த்து செய்து மருந்தி!

எதினான் நோமந் நடுந்த வநீயோ
 அதுவெது வாயினும் அவையா கருது!
 சாவர்து ஸத்தினை இயம்பி வநீயோ
 அவர்து பேர்தும் அன்றோ நாகாள்!
 எதினை சத்திய மடுந்த வநீயோ
 அதுவும் துருமம் ஆகலாட் டாது!
 எதுவெது வந்தனை இன்னதற்கு கிற தோ
 அதுவும் சத்திய ஆகலாட் டாதுணம்
 பாரதம் பண்ணிப் பகர்ந்தனது மெருது
 கண்ணிடை கடியாக் காகவகத் துரும்பா
 அந்தமன் வானழிவ் துந்தி இளமகன்,
 வுங்கதிர் பார்பிற் கந்தினை விரிந்த
 எழுமெனப் பாரிதின் அழகின் மயங்கக்
 கண்டனாக கூப்பக் கண்டதும் கதினோன்,
 ஆரிய சாகவந் தவனாக் கவந்த
 அன்றோ கெடுபண் டாகி,
 அன்றோ நென்று விண்ணுந் தன்றோ.

3. அண்டமணி எதற்கும் அஞ்சுவ தன்றி,
 கைநீழல் எதற்கும் அஞ்சக் காணோம்!
 அமுதத் தன்மை அஞ்சா எதற்கும்;
 சத்தியம் எதற்கும் அஞ்சுவ தில்லை!
 மனநிலை உடைய அஞ்சா எதற்கும்;
 நெய்யும் எதற்கும் அஞ்சாத இவ்வயனின்,
 மென்மலர் விடுவது முடியுமா? முன்னகல்
 அஞ்சி வாழ்வதில் அஞ்ச வில் இல்லை!
 அஞ்சி அஞ்சி வாழ்வதை விடவும்,
 தன்மையில் அஞ்சித் தாழ்வதை விடவும்,
 உண்மை முன்னினை உண்மைத் திருந்தல்
 தன்மைமைய என்மையும் தீகம்வந்த திருந்தல்!
 வாய்வை முன்னினை வாய்வைத் திருந்தல்
 தாய்வை வயன்மையும் தோன்றித் துணையாய்
 அயலாய் நிலைமை அனாதைக் கஞ்சு
 நெஞ்சாய் எதற்கும் மஞ்சு
 அஞ்சாத வாழ்வ திலையாய் வாய்வை!

விநாயக

64

சத்தியம் வெள்கு 2 சத்த மத்தவம்
 இவ்வெண் விநாயகம் நினைவோடு விநாயக
 என்னும் மனதா சத்த மத்த விநாயக
 நினைவு! விநாயக நினைவு! விநாயக,
 'கோனகம்' விநாயக! விநாயகம் பார்த்து
 ஒடுகா விநாயக! (விநாயகம் மடக்கி)
 விநாயகம் 2 விநாயகம் மடக்கி. விநாயகம்
 நினைவாம் பார்த்தால் நினைவு மனநிலை,
 சத்த மத்த! சத்த மத்த! சத்த மத்த!
 கோனகம்! கனிகள் விநாயகம் நினைவு
 'விநாயகம்' விநாயகம் விநாயகம் பண்ணி
 மக்கள் மனதோடு மனதோடு விநாயக
 கோனகம் விநாயகம், (விநாயக) விநாயக
 மனதோடு பார்த்தால் மனதோடு மனதோடு
 விநாயகம் விநாயகம் விநாயகம்: விநாயக
 விநாயகம் விநாயகம், (விநாயக)
 விநாயகம் விநாயகம் விநாயகம் விநாயகம்

திவ்ய பூ

55

12. மனக் கவனத்தை மனத்திற் பிரித்து
அந்நான் தொடங்கி இந்நா னானதும்
கண்ணன் கண்ணன் காதல் தொடர்பு
பிரகாசம் புகழ்வு புகழ்வு புகழ்வு
கையால் தொடர்பு அனைத்தும் கருத்து
அனைத்தும் தனியா அனைத்தும் அனைத்தும்,
பொருளெனத் துதிப் பொருளுரை துதிப்
கேள்வியும் கேள்வியும் கேள்வியாகப் புகழ்வு
புகழ்வுகையால் புகழ்வுப் பொருட்கு அனைத்தும்
புகழ்வுக் கேள்வியும் பொருதி அனைத்தும்
அனைத்தும் கேள்வியும் அனைத்தும் காண
அனைத்தும் அனைத்தும் அனைத்தும் அனைத்தும்
கிறமறி யாது தனைத்தும் அனைத்தும்
பொருளெனப் புகழ்வு புகழ்வு புகழ்வு
அனைத்தும் புகழ்வு அனைத்தும் காண்க
தனைத்தும் அனைத்தும் தனைத்தும்
அனைத்தும் அனைத்தும் அனைத்தும் தனைத்தும்

75 உலகத்தினர் உருகித் திரைத்து வெள்ளம்
 அனாதி இயல் அனாதினும் மிகிந்து
 உலகம் மானமுல் வெற்றியுல் மானம்
 போனவர்க்கு கருள் புரித் துன்புறம்
 பழங்குடிக் கெட்கால் பிழைப்புத் தனவொன்றி
 தேய்! உலகம் வெள்ளம் மண்ணை மானம்
 உருகித் திரைப் பானகங்குத் தருத்
 அவன் உருகிப் படிந்தோட மானம்
 புதன் முன்புப் புறப்புகித் தருத்
 அம்பல் வளவிக் கெட்குக்க கெட்கு
 துன்புறம் புதன் பாயிற்
 புறவையாற் புதன் வளவாய்ந்த
 இடை-யுருகி வெள்ளம் பிறகின
 மனவான் புகித்தன் வெள்ளவொன்றி வெள்ளி
 உருகித்தன் வெள்ளம் உலகம் உருகித்
 உலகம் உலகம் உருகித்தன் வெள்ளம்
 புறவையாற் புதன் பாயிற்

58. அந்நாடு கெட்டுப் போனது காக்கி
காற்றாடையுடன் பனிவாயின் காப்பி வாயுடன்
எண்ணிவந்தது அதன்னை இருபது வீடுகள்
அகழ்க் காட்டுது வாய் அகலந்ததால்
கேணி விடாத்தடு வெளியிடாது காப்பி
புறம்பு நன்கு ஒப்பளவு கூட
பெண்ணது கெட்டுத் தண்ணீர் அதன் துறை
காணி அடங்கிய அடங்கிய புண்ணியன்
வெள்கி வாய்க்கும் தண்ணீர் வெளியிட
அதன்னை எடுக்கின் துள்ளி இடிக்
பாடியோ படியோ படுத்தாது அண்டின்
உறையு உடையு கைத்தக்காய் பகலு
கிந்தியோ அடியோ கடுக வந்ததென
என்ன மருந்து மல்லோ பின்னா
பாட்டின் சகலம் பாடி அன்அன்
பொன்னிச் சிறைத்து நகத்து
அவ்வத் துயன்வாயின் நினைவு கெட்டு

[illegible]

61. அறம்

அச்சலோ ஐயலோ அஞ்ஞான வின்ன
 நிச்சய லெய்தியென் றினவின்ன நிற்கு
 கச்சுத லாணசோர் கடுஞ்சு காண்க!
 உடம்பு பற்றிய ரொடிய நோயை
 அழுதும், ரொழுதும் அயர்ந் தாகலா,
 நோயறிந்து லெழுந்து நிகர்ந்தி ராண் று!
 கைப்புண் காணக் கண்ணாடி வெண்டாம்.
 'அகம்பிறம் லாங்கி', தீதீதும் அச்'செய்யும்
 உயிர்சுத் துணைப்பதை உலகோர்ந்து காண் ன
 வரிவரித் துணைநிலைய வினக்கவேன் டியது
 அவசியம், அதுவும் அத்தியை அவசியம்!
 பாரதத் தாயின் பரிபல லெழுந்தும்
 தீர இதுகை தோர்ந்தினை லெழுந்து!
 காலமும் தானக் கணிந்து வ தின்று.
 தாதுலே நோயியுறம்பேதும் நிபந்தி
 சமத்தாவத் தாந்தி தாடும்.
 நெய்தீதும் அறநெய் நின்றுநில வரிவை!

[illegible]

இத்ய

62. சித்திரை மான் டெவ்வுகப் படவே,
 கண்டும் கேட்டும் டெண்டும் கொந்தும்
 மன்னவியை மார்பிபாடு தழுவி மகிழ்ந்தும்
 மக்களாய் பெற்றும் காக்கவொடு வாழ்த்
 அறிபென திகழ்க மாகியல் தடைந்துபின்,
 புகழடி விரும்புதல், பெருநன்மை பேணல்,
 அருள்பொருள் தேடல், ஆளுமை நாடல்,
 அதிகா நிகரின் அறிதிக மாதல்
 அறியல் சபைகளின் உறுப்பினர் எனவே
 அறிதல் விகழ்க மாகியல் தடைந்துபின்,
 இதயச் சந்தி வயத்தா தீர்ந்து
 புத்தம்த் தாகிய சத்திய மதன்
 நித்தியம் பேண கஞ்சல் பூண்டா
 'ஜயகோ! சுவாமி! ஆண்டவா! என்னை
 வைபக வாழ்வை வைத்துக்கொடு பவநாடி
 முதலர்க வாகி முண்கி
 அதியாத் மகி மனதயிதந் தனவே

63. புறத்தினுள் போக்கும் திறத்தெழுந் வாய்மை.
 ஆதலா வதுநிலை கத்து அகன்றிடும்.
 அகத்திடு விதுநம் அகத்தையோ அதுகும்
 அத்துணா வொன்றா, அறிதூரா நாய்தியே;
 துணா மகற்கத்தி நாகுமே துணாம்.
 விரிசுக்கின் வேற்றின் விலகும்பு லாணவே
 அடுக்கின் யகற்றின் அகம்மை வறையும்.
 காமம் வெகுளி மயக்கமென்க ரகன்பா;
 வாய்மைவே அகத்தின் வளநாணி விரிசுக்கு!
 அத்துணா இதுவது அகன்றாக் கண்களே
 வாய்வுணா ஒன்புணம் வேறின் வொன்றை
 பணகநிட் பிறண்டும் பரிசுந் தவநாய்த்
 துன்ப மனைத்தும் துடைத்தவ நாகி
 இன்ப மனைத்தும் இடைவிடா தடுக்க
 நிலைமநா மெறிந்து நிரணிக்
 துண்மைமயம் மறுமைமய வொத்தினு மீடுந்நிதே

என்வெய்யான் நினைவா துணர்ந்தா யெங்கு
 ஒடுகுநா ஸ்ரீதைய உருவின் நினைவான்,
 நினைவான் துணை நினைவ உருவைய
 ஒடுகோ ஸ்ரீதைய அருவிலென் காற்றி,
 காற்றி ஸ்ரீதைய வேற்று மெய்தைய
 முக்குண ஸ்ரீதைய அக்கினம் உருப்பி,
 உருப்பி ஸ்ரீதைய நீதி ஸ்ரீதைய
 நினைவான் ஸ்ரீதைய உருவைய மருவைய,
 மருவையத் தருவி மருவையத் தருவைய
 அருவியை ஸ்ரீதைய அருவியை அருவியை
 உருவியை அருவியை உருவியை அருவியை
 மருவியை அருவியை மருவியை அருவியை
 அருவியை, அருவியை மருவியை அருவியை
 அருவியை மருவியை அருவியை, மருவியை
 மருவியை அருவியை மருவியை மருவியை
 இவ்வெய் வெங்கு எவ்வெய்
 'வெய்' உருவியை அருவியை அருவியை

[illegible]

67. பிறவர்களுள்

ஈ. சிவன் பிறவர்களுள் சிவவெண்ணெய் நெய்யெண்ணெய்
மகாத்மா காந்தி, மொபெரூம் சிவ
மகேசன் மெத்தா மகேந்திரவாழ்ந் திருக்க
ஒப்பென வாய்மைகள் ஒடுகின்ற நாகவெண்கு:
'கெட்ட' வயதிகள் கெட்டா தீரிகள்;
கெட்ட காதலிகள் கண்ண தீரிகள்;
கெட்ட வார்த்தைகள் பேசா தீரிகள்;
சிவத் தவந்நாறு இடுக்குவீ' வானவை,
சிவ்வய் கின்றவை வானவ கடுக்குகள்
சாதித்தாய் பேசுதற் கெய்வா ஒடுகுவா
ஓஓ, ஆமாம்! ஒத்துக் கொள்கிறீனும்;
ஆயினும் ரான்ன? ஆழ்ந்துநித் தீர்தான்
கெட்ட வயதிகள் வயவெண்ண டா வெண்ண
நெய் வெண்காய்த் வயவெண்ண இவ்வ
கெட்டது வயவெண்ண கெட்ட தீரெய்வ
புண்ப்படு வதெனும், போற்றுகிறாம்
புண்ப்படத் தவ்வெண்ண வெண்ப்பா புண்கு!

கீ. வள்ளலாது கொண்டு வள்ளலா முனந்து
 தக்கவரே மாகி வுக்கிலிட டாட்டி
 எண்ணியபின் னாக்கொன் நடுவெறு பண்ணிய
 புப்பவந் தாடுகொன் வான்கொதி வய்தி
 அது சேரன் அகவம் தாங்குதல்,
 தந்திரன் தவனாது கடைவீவ்வந் துருத்தல்
 காலாது ஒன்றின் தான மடங்குதல்
 கடுகுது வந்து தமதின் பெருதல்
 மகைய எடுத்திக் கிடையாப்ப் பிடுதல்
 பழவென் அதுமன் பாதிரயக் கவ்வதல்
 அனத்திக் கிட வியல் அகத்தியன் துருத்தல்
 அறுவா கடுவாந் நெடுவென்ப் ரிபுறுதல்
 உழவு வய்கையின் துருக்க வெடுதல்
 அரியக் கைக்கொ வாரி யனந்தல்
 தனத்தைய மெருநின் காலப் பார்த்தல்
 எண்ணியபின் னாக்கொன் இன்றி
 மண்ணாய்த் வுக்கு மெருதல்வந் துன்னி

49. அகிலம் ஸ்வயம் ஸ்வயம் நிவயம்,
 முன்பு குறித்து மருதம் ரக்தவெணும்
 நான்வதை நிவத்திச் சேவ்வதை யநியம்
 புகழ்மன் மருந்து தீர்மிடப் பத்தி,
 'மேயோன் சேவ மனம்மாண் வுலகே
 ஆயா ஸ்வயம் வடுமைத்' ரக்தவம்,
 'சேயோன் சேவ சுவயம்' முலகே
 தா வியன் யாயம் திவத்தி ரக்தவம்
 'சேவத்' சேவ தீர்ப்பன் வுலகே
 'மேயோன்' வுலகே மருதம்
 'வடுமைத்' சேவ மருதம் யுலகே
 'அநியம்' வுலகே 'அடுமைத்' ரக்தவம்
 'வடுமைத்' ரக்தவம் 'வடுமைத்' பிழை:
 'நாடா' ரக்தவம் நாடா ரக்தவம்
 'அநியம்' ரக்தவம் 'மருதம்' ரக்தவம்
 'மருதம்' நிவயம் நாடா
 'அநியம்' நிவயம், 'வடுமைத்' நிவயம்!

40. தென்னாங்கு கன்னகூடம் துள்ளி டாதிடல்
 அங்ஙனம் பகலும் ஆர்வமாய்த் தேடினும்,
 பார்க்கமுடி யாத பண்புகள் நினைகோ!
 இனமுபந்து பூத்த கோகண முகமாய்
 உறமுபந்து பேதி உதயாத வளவீரே!
 தன்நாடி தூண்த் தானம் வேட டார்க்கு
 மனம்நாடி யூட்டும் மகத்தான திண்பே!
 இடுவியோ பகலியோ, சாவனோன மொடுவன்
 மடுவனன் ஆய்த மாவெடும் தவறாமல்
 உளநினை போந்தந் குறுத்தல் தவிர்த்து,
 மன்னிக் கின்றமொ விரிமகுழி முன்னே!
 எடுக்க எடுக்கக் கிறையுந் தன்ன
 அடுக்கிவைத் துள்ள அடுவெடுத் தவ்வத்
 துடனானந் துள்ள ஒப்பாய் வற்ற
 தியாக மெனவொடு செய்கிகம் நினைக
 என்னு மிதைவேந் காணோ
 துன்னிச் சோதன ஆய்கஇன ஆயந்வே!

71. நினைதி சத்யா சமந்தர்ப் என்கை,
 சத்தியத் திருஞ்சு சமந்தரவ மன்றும்!
 சுவத்தியம் மிக்கது சத்திய மாயின்
 வசிட்டன், விசுவா மத்திரன் விடவும்
 அரிச்சு திரை அருமரும சுவத்தியன்,
 மருநிவ அண்ணாம மக்களறி யாமல்
 அரிச்சு திரைவே அவன மக்கி
 அச்ச உணர்விகை அவனின் தேக்கி
 சத்தியம் பேசினான் பத்தினி, புதன்வன்
 விந்நாடி தீரம் விசுவந்து நேரு
 லாண்டிக் கிடங்கித் தோன்வகன் விசுவம்,
 என்னும் கருத்துக் விதயம் புககை
 சத்திய மத்திரிசுத் தாகித்து விட்டுப்
 பொய்யு நட்குள் புவியில் மலியக்
 கோவிலக் கட்டித் தேவகைப் படைத்து
 படைகு வாய்நமைப் பணிவித்து
 விடமைக் கருத்துகள் விசுவ மன்றும்!

12. சத்தியம் வந்திடுங்க! வெண்ணிலும் உத்தம
 சத்தியம் மென்றிடு சத்தியமான் நினை!
 சத்தியம் யத்தியம் வெந்தியவ நாடி
 வெந்திய சத்தியம் வெந்தியவ தவகி!
 உலகி யுள்ளாதற் கெல்லா வெந்திய
 சத்தியம் வெந்திய நித்தியம் சான்றியம்.
 அறிவா வறிவது சத்தியம் அகத்தியம்
 அறிவி யுறவது சத்தியம் மென்றியம்!
 அழகுக் குழகம் அறிவியுக் கன்க்கும்.
 கொடியி விடுவது கொள் பு அறிவு;
 புறவது மென்று முறந்தான் நிறுமென்றம்!
 நிறுமென்ற வெந்திய சத்தியம் மென்றம்
 மென்றிகம் மென்ற மென்றம் படபட.
 சத்தியம் மென்றிடு சகலப் பாவனை
 உத்தம இன்னம் உணருவ ருணருவ
 சத்தியம் யத்தியம் சான்றி!
 உத்தியை மென்றி விடுப்பவ நினைவது!

73: இன்று நாளை முன்பு விடுப்பை பெறாது
 என்ரு மென்போ மென்பதற் கிவ்வு,
 ஒன்றிடும் மென்மை உணர்ந்திட என்னு!
 இன்றுமும் காழ்ப்பு இவ்வாள் காழ்ப்போ!
 மென்றில் கன்று மகிழ்ந்து ஆன் குதல் போன்,
 நன்றிச் சான்று ஒன்றிதான் பாலம்
 தின்று திரிவதே தேக்க மென்று!
 நன்றிதறி யாது: ஒன்றிதறி யாது!
 இன்று: உருநாய் பாக இவ்வென்
 ஒன்றிக் காலம் ஒழிவதற் யாது!
 பெறாதுதற் கன்றுமாம் புலிற் பிறந்தத:
 கன்று: பிள்ளை காலம் யாது காடு;
 மென்றும் உடம்பின் பவநிலைத் தின்று;
 கன்று: பன் நிகரின் காடுகள் காழ்ப்பு
 ஒன்றையு முன்ன உண்மை காடு.
 இவ்வென் மருக்கா ஒன்றும்
 ஒன்றி உண்மை உணர்ந்தவதே இவ்வா!

74. 1) பன்னாறு 2) பாடுதும் புல்' கன்னடப்
 மன்னாள் மன்னியாடு மாடா 19 மன்ன
 தேடி விடுத்தாள் அன்புடன் வாழும்
 ஆவா வொன்னகத் துன்பா அன்னாள்
 'அவாதினே நிச்சி சுவாதிவ' அன்னாள்
 லோபமாய்ப் பேசு முனியா தீராவா.
 கடகிற் பிறந்தும் கொங்கிற் புத்தா
 நாவ மனத்தும் நன்னாம வயத்திக்
 கவங்காது பாடிய காவிரி நதிபெயர்
 ஏயாது நானும் வெந்து நழுக கண்ணென்
 னாகக்கு கிடைத்த புத்தக மனத்தும்
 படித்தும் படித்தும் பகவீர வாக்க
 காவ முத்தும் கடுத்தும் கண்ணால்
 கடுவதும் அருவதும் அகன்றிடு மாறு
 திமிழினும் கடலின் அமிழ்வுன துகளப்
 படுத்தி வாத கவிதை
 எடுத்தவன் பாடுதும் கடுகா அன்னாள்

75. செருந்தான் செருந்தான் அருந்தான் செருந்தான்
பாந்து படடுவ் பாந்திதன் தன்னாபு
பயனிலையு ஆங்கன் பாபாட்டு பவகன்
மகடுன்னான், மக்கன் பதடுவான் வவந்தி
அருமைக் குறவன் கடுத்தநிற் செருந்தான்
பன்னியில் பவதும் பின்னாக மகடு
மறவா செருத்தான் குறவன் செருந்தான்
வாய்து வந்தபின் பயனநிற் தவர்கன்,
வெணின் பானின் வெணநில வவனியில்
காந்முட முன்னின் கனத்திடக் குந்திக்
கண்டது பேசிக் காதுக்குக் காது
உண்டது வந்ததான் குறந்! குற! கறந்!
முத்தொ நனக்கடு முவா அம்து வன
அறவநி ஒழுக்கல் அகந்! வந்! மறந்!
முறவநாடு பகந்! முக்பவந்! செருந்தான்
தான்! தான்! அப்பிறன் தான்
நன்! தான்! தான்! தான்! தான்!

76. 'ததம்ய ப்ரபலஸ்தே நாமதத் யததி'
 இந்தப் ப்ரபலத் தன் வயந் சத்தியம்.
 உபநிதத் துணைக்கு உண்கல உணையது,
 ஆயிற்று மிதன் அகிலமறி யாமல்
 மொழித்து தைத்தொன் மொழியை நென்புநன்.
 சத்தியத் தன் வயந் துணி வொன்புநத
 மொழிக்கா தவர்கன் உணக்கிறென் திருந்தான்
 அறிவே வொய்வன் அறினை வொய்வன்
 எழுப்து சண்கட இருந்திடுக காது;
 இந்தச் சண்கட இவாதிடுந் திருந்தான்
 இவ்வா மயப்போர் இருந்திடுக காது.
 இவ்வா மயப்போர் இவாதிடுந் திருந்தான்
 ஆங்கிலே யாக்கிட மொகியி ராது,
 இவ்வின் மொழியை மொகியி ராது.
 முப்பத்து மெக்கொடி சேவகா
 இப்போது போன்றால் எய்தியி ரொகே!

77. சத்திய காமன், சாத்திரம் பயில
 ஆர்த்து லேசை அணுகிக் கூறினான்
 'அரிய பெருமைக் கோய ஐயமே!
 தங்க நாடகத்திற் தங்கி இன்துநான்
 கற்க வந்துணை, கட்டிப் பிள்ளை
 சத்த மடிகள உத்தமா! உனது
 கோத்திரம் யாவுகக் கூறுக, என் அவர்,
 அன்ன என்னிட வுண்ண வுண்வது:
 கோத்திர மறிந்து கொள்ளுமாய்ப் பின்னிப்
 பின்னவன் உன்னப் பெற்றெடுத்தேன் நான்;
 தாயாவி பெற்ற சத்திய காமன் நீ!
 என்முடிவல் மகளை' என்னான்; என்னை
 'உள்ளதை உன்னவா நுரைத்தனை யன்றிப்
 பிரபஞ்சன் உலகப் பிறவைய 'நென்முடி
 கற்பித் : தாவுதல் கருதாய்க் கருதி
 அறிவின வன்றி எவனுமே
 பிறவியா வாகண் பிரபஞ்சன் என்னுமே

78. மின்னும் திடியும் இன்னு அய்யம்
 தன்ன யந்நு தன்னா நா த
 மன்னாது மின்ன அய்ய அன்னாவான்.
 பன்னபாம் பென்னும் பம்பா நிவ்வ;
 பெந்தே நன்னும் பெவி வெண்டாம்.
 பாட்டை வந்தும் பனிப்பது போன்ற
 வீட்டை பனிக் கொட்டைப் பூச்சி!
 கொடியின் கொள்வ கொந்தென்ற கொள்வ;
 பக்துவிடம் தவயி விடுப்பதை யந்நோம்;
 விடுப்பக் குடியி விடுப்பக் கொடு
 வெறுப்பக் குடியாய் வெடுடுவை அண்டி!
 அனாவுக்கு மீதென் அய்யம் பந்தாம்
 காணாந் காட்டாக் கற்பனை கருகன்
 துணை அய்யான் துணி அய்யோம்
 என்னு அன்னாவை பன்னா அன்னாய்;
 பன்னா நன்ற பன்னாவும்
 காணா நன்ற அய்யவின் அய்யே!

4. உண்கலயின் வாகு உன்ன முடையவன்,
 உண்டு திரண்ட சோனும் சோனடயும்
 பொன்மய லாண சேனியும் பொருந்திச்
 சிற்பமீவ்' நொண்ணிச் சிறந்திடுப் பிழை
 அழகி ஸ்வவன் அகல்கிழன் சிறுந்
 உலக வாழ்வியும் சிறுதியா கிழை;
 அறிவும் சிறுந் அமைந்திடு நான்!
 அப்தி சிநாநிதாம் அறிவிலாத் தன்மை!
 அறிவிலா அழகி நெறியறி யாது,
 சிறந்தின் கைப்பூ மாலையனக் கூடுமீ!
 பண்டமீவ் வாகு பாத்திர மென்தன்
 உறுபய நெருங்கும் உலகின் விவ்விவ்!
 உலகின் விடுந்நா முவந்தி வாழ்ந்திட
 இடைந் நுகன்மற் நெண்ணியிடங் காழ்வன்!
 கூறுங் குடுகு சூனிக வாகித்
 சூர்ந்நும் வாழ்வு சூனியல்
 பொற்நும் வாழ்வாய்ஸ் வெளிபுலா நுண்டி

60. இரண்டே இரண்டு எழுத்துகள் கொண்ட
 அருமை ழைவீது; ழைவின் ரொண்டு பழி!
 பழுவையு பீழ்ஜான் வசிப்பவர் பழிக்கும்
 வயிற்றுக் குடுத்து வண்டியுத் திடினும்,
 புவதி புவன்களுக் குடற்பழி வயனவும்
 புவவர் கிட்கிது ரொண்டு பழி வயனவும்
 கவீது கிட்கிது கவீன்பழி வயனவும்
 கண் ழைவி வழுபாய்க் கடுத்தினை யீர்த்துத்
 தன் வயிற் படுத்தும் தனக்கைமற் தாகி
 உளத்தினை யாட்கொண் டவகையு ழெட்டும்;
 இளத்தவ ரணனினை எரிவையு ழெட்டும்.
 குடற்பழிக் குணவு கொள்வது லொள
 உளப்பழிக் குணவு ழெட்டு உளது;
 வாழப் பிறந்த மனிதர்க்கு தாழா
 திறம்பொடு வரீன்ப மதற்குண வாக்கி
 அடுக்க எதிரியிங் கடுக்கத்
 திடுக் குண கற்றுத் துனிந்துகட்டித் துடவை

1. 'கேள்வா கிஸ்ரெல் வடந்தி திண்ணை
 வாய்தா வந்தித் தாழ்வார வியன்னும்
 வெவியற்கு கேட்பு திண்ணை விடுதல்
 பொய்யும் மெய்யும் புரிந்துகொள் ளாடுவனப்
 பாடியும் போன சோடி நெடுவன்,
 கோயிலும் பொண்ணும் கூடா வெய்க்கவன்
 மன்னு முகிழ்மா மன்னாது வாரிணன்
 மூணா அரியர் பன்னிடக் கேட்பும்
 தோனிக் தட்டி வானின் எந்தித்
 தூடவொன் நின்றிப் படைவெழுது வந்தி
 திற்றுகறி யாது கொங்குநிலை உருகித்
 தூடக்கா வெண்ணும் தவத்திட தாக்கித்
 புருகா டாக்கித் தூடை யாட
 அந்நடைத் துருக மகத்தாய் கொண்டு
 துரும்பும் கோயிலும் ஒப்பிட டாணின்
 எந்தி மக்களாக் காக்க
 அந்திட பாடின அங்குலப் பதுவோ

2. உலகு முக்கிரமம், உலகம் முக்கிரமம்
 உலகம் முக்கிரமம் உலகம் முக்கிரமம் உலகம் முக்கிரமம்;
 சாதாரண பொய்க்கின் மோதலும் உலகம்;
 நிதிநிதி தவறி வாத வாத வாத
 திராது கம்மைத் திண்ணம் பொய் உலகம்.
 கட்டிநீர் பிழையும் கிதவுகாத் துலகம்.
 மதுபான பொய்யும் மலிந்தது நன் துலகம்,
 பின்பாக் கட்டிநீர் பிண்ணாட்டி வுலகம்;
 சூதாட்ட பொய்யும் சூழ்ந்துநின் துலகம்;
 துத்தவ துணைத் தகையந் துலகம்
 துத்தவ பொய்யும் துணைத் தகையந் துலகம்;
 வான இழைக்கின் திராது காமக்
 கதைக்கின் உலகம் பொய் கைகாத் துலகம்.
 இன்னபன் துய்யான் இயல்புந் துலகம்
 துலகம் கைக்கிடம் துலகம் துலகம்
 இவ்வு மெய்யு மெய்யு
 துலகம் பொய்யு துலகம் வாத

53. வாழ்ப் பிழங்குநாம் தாழ்வாய் தவறு.
 வாழ்வாங்கு வாழும் வாகியற்குத் தோன்றி
 தோன்றியமை யாத இயல்புக வாகுத்தும்
 கற்றுத் தருவோடு கவனி செயல்படும்.
 பன்னியி லின்றிப் பயிற்றுப் படிப்பு
 'தோன்றிய' தோன்றிமைத் தோன்றிப் தன்னு.
 'ஆக்க' முன்னின்றுத் தோன்று மகவையா
 'உக்க' முனையா துறையென்று தென்குறைய
 உறத்திற் பதிய உறத்திற் விடுதலாம்,
 துறையென் தென்குறைய துறத்திற் துறத்தி!
 உன்னிய துய்த துறத்திமுன் கற்றுத்தான்
 உன்னிய துன்னப் துறத்திமுன் தென்குறைய
 துறத்தி நெகடுத் துறத்திமுன் துறத்தான்
 துறத்தி முன்குறைய துறத்திமுன் துறத்தி.
 துறத்தி முன்குறைய துறத்திமுன் துறத்தி.
 துறத்தி முன்குறைய துறத்திமுன் துறத்தி.
 துறத்தி முன்குறைய துறத்திமுன் துறத்தி.

4. பொய்யைப் புகளியும் பொருள் புலனும்
 அபகரித்து பொறிநயப் படுத்தல் நாயகம்,
 கவித்துக் கவர்த்தி கம்பன் மருத்து
 வெய்கையப் பிள்ளைப் பொய்க்கை மீதுத்துக்
 கவிதைக் காக்கிக் காறியம் ஒய்தார்:
 பத்துத் தவகனித் துபெது னைக்கன்
 ஒன்பது தவயி ரொன்பது னைக்கன்
 வீட்டின் வைத்துப் பூட்டிவிட வெட்டி
 ஒடுதல் இதைக் ஒடுவையுப் வடுத்துப்
 லார் துள்ளிய லாயலா னுக்கிச்
 தானகி கண்டதும் தபல வெய்திட
 இராமன் இவரை இராமன் ஒய்த்தும்
 தாதுவாய் வந்து வேறாய் அணுகிப்
 பரண்கை யோடு திரணமாய்ப் பெயர்த்துத்
 தோய் துத்துத் துடுப்பிது! நென்னும்
 பொய்யினும் பொருளும் பொய்யன்
 வைபகம் வெய்யன் வாழ்வின் துயவை!

86. மேன்மை எய்தும் மேனி மேன்மைப்
 பாண்மைபுப் பாவடு பண்ணு ஏடுவன்,
 கீழ்மைபு எய்தும் கடடு கிடப்பான்!
 தாழ்மைக் குரிய தடம் கீழ் என்ருன்
 மேன்மைக் குரிய தடம் மே வென்பான்!
 குறுக்கம் வயிவு; எந்நம் வயிவு!
 வயிந்நம் வயிவு மேல்பா வயிவுந்நம்;
 வயிந்நம் வயிவு வயிவு வயிவு வயிவு.
 மேன்மை எய்தும் கீழ்மை எய்தும்
 ஆண்ட வயிவுவன் ஆகமாட்டாது.
 எண்ணம் ஆண்டவன் எந்நம் வயிந்நம்,
 திண்ணம் அவன்தே வயிந்நம் திடுவான்.
 கோன்நான் எய்தும் குறுக்கம் காது!
 உதற்பயிற்சி வயிவுவன் உதற்புடன் உதற்புடன்
 உதற்புடன் வயிவுவன் வயிவு வயிவுவன்
 உதற்புடன் வயிவுவன் உதற்புடன்
 அவன்நான் வயிவுவன் வயிவுவன் வயிவுவன்!

47. இனக்கி இக்க வெண்டும் எய்யும் கண்ணகி!
 வாழ்வியும் குறிக்கோன் னவத்திடுக்க வெண்டும்.
 உண்டுநுத் துறங்கி உயர்வியும் வாழ்வு
 மண்ணுக் வாழ்வியும் மதிப்பிழல் பூதுவோ
 போதனை மிக்க முயலிற் பிறந்தபின்
 வேதனை மகிழும் தாதனை வறும் முக!
 தமரும் பிறரும் தாமதக்க கண்டு
 அமர் ரணாப்புகழ்ந் தகழ்க் கொழுக!
 காலமும் கடுஞ்சும் கண்ணியும் கைபு
 குடும்பத் தியங்கின் குண்டுத் துளாவோ?
 உளத்தி ஆண்டியான் நுளவனின் உயர்ந்து
 கனத்தின் ரிவனநிதம் கைமீது காட்டும்!
 குறிக்கோன் வாழ்வு கொண்ட மனத்தனை
 இறக்கியும் திறவா வாழ்வை எய்துகோன்!
 மறக்க வெண்டாம் மகளை! வாழ்வின்
 எண்ணியோன் தண்ணிய னடியின்
 எண்ணிய வயப்பவா ரினையுங்கிடுக் கிறோன்!

89. சூரிய சூரகாந்த சூரிய சூரிய
 அருண் ணவன் பேர்; மண்ணின் வாகவன்;
 எடுபர் பூட்டிய ஒடுக்க நஞ் சூர்
 ஒட்டியும் கீழ்ப்பம் உன்னது நின்றல்!
 பத்தினி ஒடுதி; பத்தினி இடுவன்.
 சம்பாதி அண்ணன், சம்பித டாய்.
 இடுவரும் ஒடுநான் இத்திர பரக்க
 விசன் னவன் வன் னித் தீர்ந்து பறந்தான்.
 வெய்யோன் வெய்யம் வெய்யம் வெய்யப்பி
 வயகை அண்ணன் வயகை, சம்பி.
 அருகே நிழலினவன் இடுகை மறைக்க
 வின் னின் பறந்த அண்ணன் சூரகன்
 வெந்து கிந்து விரிந்து நின்றான்!
 சூரகைத் தீர்த்த சூர வானம்
 ஒதுவ நாடே நாடே வாய்வாய்
 சூரகை சூரகை சூரகை
 பறந்தான் என்னை, கீழ்ப்பது பார்த்தே!

90. அரவன் நேஷன்; அரவன் நேஷன்;
 ஒடுதல் தோய் ஒரு விரம் தன்,
 இடுதல் தோய் ஒரு விரம் தன்,
 அடியன் விர்தன் அடங்கிற் நவன்,
 அடியன் விர்தன் அடங்கிற் நவன்,
 பத்தியல் தோய் தோய். ரெத்திடு தோய்,
 மத்தல், கத்தல், வளக வளக வளக,-
 தோய் நவன், தோய் தோய்
 எப்படி எப்படி இவ்வ இவ்வ தோ
 அப்படி தோய் தோய் தோய்!
 தோய் தோய் தோய் தோய் தோய்!
 தோய் தோய் தோய் தோய் தோய்,
 தோய் தோய் தோய் தோய் தோய்.
 தோய் தோய் தோய் தோய் தோய்
 தோய் தோய் தோய் தோய் தோய்
 தோய் தோய் தோய் தோய் தோய்
 தோய் தோய் தோய் தோய் தோய்

ஈ. உண்மை உண்மையை உணவாய் உணவின்
 உணவுக்கும் ஐயங்களுக்கும் ஐயமுறு சூட்டி
 மனதில் பிறப்பைப் புனித மாக் கிடும்!
 மானவ மானும் மன்னனும் மதித்து
 வானவ மானும் வகைக்காண வடுவான்.
 பதினாறு பேரும் பெற்றவன் பணிந்து
 'கதிர்' உணவின் கண்டு கை வடுவான்.
 வன்முறை வாக் கின் வனமுறு வைத்துத் தீ;
 மகாஜா கார்த்தி மனதில் கண் டறிந்துத் தீ;
 கவிஞர் மானின் கவிதைகள் விவரித்து;
 அவன் கார்த்திக் கவிதைகள் தீயது;
 புவியின் புவனம் புவனத்துக் குகைகள்
 தவிரென் னுணர்ந்துத் தவிர்த்த வைப்பது;
 பெறப்பின் பெருகித் தீயது; புகழின் பெருகித் தீயது;
 அன்பு மான அருங்குணம் அமை
 உபநிசத் துணைக்கும் உண்மை
 அறிவா வாழ்வாடும் அகத்தின்பவத் திடவே!

உடன்க் கருவி ஒப்பம் ஒய்க்கிறும்;
 உடைதுறவத் துயர்த்தி உடுக்கிறும்; உய்கை
 உறையுளக் கூடக் கருவி உறையுளும்!
 அழக்கின் அகற்றல் ஒடுக்க வெண்பதன்
 அகத்தடுக் ககற்றல் அத்தியா அவசியம்!
 அறநெறி எண்படு அகத்தடுக் கிள்தை!
 இந்துமதமென் நெண்ணிடைத் துறுகலாய்க்
 கோயில்க் கட்டக் குட்டிட வைத்தவர்
 அரி, சிவ நெண்ணு மூன்றைத் யன்றி
 ஒடுக்க நெறிமென் உறையுளத் துறுதல்
 பத்தி பத்தியெனப் பகர்ந்தல் பாரல்
 உண்ணமைய மறந்த உறத்தின் மிகத்
 சூதுபொய் களவு வாழ்வு வடிக்குகன்
 பங்கப் பெருகிப் பயடு முத்திட
 வேதனை மடந்து வெம்பி அடுக்கிறும்
 அகத்தாக்க கருவ அறிவாது
 இத்தின் வாழ்வை இத்தின் வெள்ளை!

94. ஆய்ந்த வன் லெயர், ஆய்ந்த வித்தவை
 மார்தா மனங் கொண் டிடாடு வது மதம்.
 மதமின்னும் மூவின் மறுமூன் கொள்கை!
 கூறினோ னின்றிக் கொள்கையி னின்றி
 டிரிந்தவர் மேலும் வந்தவ ரென்க
 வந்தது தான்மற் றிந்தும்த மென்பென்.
 தந்ததா யின்றி வந்த தனையவன்
 கொள்கையி னவாது கொள்கை மென்பென்.
 உடைத்தென்க காயிற் கடைத்த மென்பென்
 வைணவம் சுவம் வகையின் டாக் கப்
 பெரிது சிறுதென்க பெரும் புகழ்த திவ்
 மென் னிவ்வா துள்ளவன் கெடுகன்.
 கொள்கையி னவாது கொள்கை சிறுதன்,
 சும்பிடு பொருள், கூட்டம் திருவிழா
 பாடல் மந்தனம், — பாப்பவ தற்கு
 மதமின்னு வொன்றும்க மக்கட்
 கிதுவென இடுப்பதும் கிந்து மதமென்!

உபநிஷத் துக்கனின் உன்னதச் சாற்கன்:
 ஒன்று ப ரோஜம்; ஒன்று ப ரோஜம்.
 திரண்டபொழுது இன்னதும் விண்ணொன்று கிளையு
 புவிபிழ்வாழ் பவர்க்குப் பொதுமையாக் காது
 'தொலை உயர்க்தவர்; தாழ்க்தவர் மற்றவர்
 என்னுமொரு சபாந வையதில் ஒடு இனக்
 குடு வெண்பூம் பட்டம் தோண்டவர், திரித்து
 மருகாமைப் பவரும் மக்களின் வையம்.
 உத்துசித் திரைந்த சாபமது சாற்கு
 கிடவுள்வை நுண்ணிடனக் கற்களக் காட்டும்
 பணிந்திதழ் ஒய்வது பரோஜம் மணப்படும்க்
 சாவணவம் சைவம் வந்ததிவ் வாரிற்
 'சாதன்ய பராமகிணை நாமசித் யதிதி
 இற்தப் பிரமத் திண்பையர் சத்தியம்.
 சாண்பதை யறிந்து மண்பதை வாழ்த்
 திரைவெ நுதுவெ நுகா
 திரைம்கு சூதன் அபரோஜம் மாரிம்!

96. விடுப்பலே நிகழ விடுவனப் படுவது;
 வினைப்படுத் துவதே விடுப்ப மென்பதும்;
 நின்வது ஆய்தான் நின்வது நின்னும்;
 நகட்து ஆய்தான் நகட்டது கிடடும்;
 வித்திய ஷதுவே அதுவே வினைவன்
 நநிந்தோ வான்வாட அநிது நாயினர்;
 அநியா வான்வாட அவத்த நாயினர்;
 மனம்போன போக்கின் மாண்பை ஆய்து
 வகியின் பட் கன் வயன வடுந்தியும்
 அநிவி ஷதுமடயின் அகத்தின் தவத்தும்
 இன்னிய தன்னத்தும் ஒழுங்குடன் ஆய்து
 பெறவடும் தின்பம் பெற்று கெழ்ந்தும்
 வாழக் காண்பும் தவயக வாழ்வை
 விதிப்பய ளான்பது வினைந்தும் வாரியே
 மதிப்பய ளான்பது மாண்பினர் வாரியே
 ஆதலின் நெறம் அகத்தினாய்
 மேலாதவன் வாழ்தல் மேலெனப் படுகே

97. உன்னின் உயர்த்தி உனத்தி அமுதுகொள்.
 உன்னி நிலே உயர்த்தித் தவநின்
 பின்னையா னென்னப் பறியவ ருக்குவான்?
 தன்னே உயர்த்தித் தவநினோன் தாழ்த்தினான்;
 கற்க உன்னாகக் கற்றுத் தவநிதிடு;
 கரண உன்னாகக் கண்ட நிந்துகொள்,
 கேட்க உன்னாகக் கேட்ட நிந்துகொள்
 உனத்தி அண்ணாமைய உயிர்போல் நவத்திடு;
 வாய்க்கைய வாய்க்கில் வைத்து வளர்த்திடு,
 ஒவ்வம் நிறையத் தோன்றி ஒப்பினும்
 உடைப்பை ருன்றும் திடுப்பது தவநா;
 ஆய்வுத் தவநித் திறக்கி ஆய்த்திடு;
 காலம் விரைவுக் கழிய விரைபவன்
 தான் மீதுதன் தீவ மீடுப்பான்;
 உனலே உனது தவபதி யாறன்
 உன்னாடு அடிக் குவகம்
 பின்னொரு மென் பிறையின் பறவோ.

ஸ்ரீ: பாய்மயிலை லொத்துப் புன்பு லொத்து
 லாடயக் கலந்து பகலால் லொத்து
 பண்ட தெத்தும் லாண்டால் யலாடயது
 சத்திய வலண்டி சந்தியு லு நசுத்து.
 சத்திய வொண்டி சத்திய தண்டயல்
 சத்திய மிலை லொத்துப் புத்தி
 சத்தி சந்தியல் சந்தி தெண்ட!
 உடற்பிண்டி சந்தி அருத்துப் பருத்து
 பருப் பிண்டி சந்தி புத்தியு லொத்து
 பருப் பிண்டி சந்தி பருப் பிண்டி
 உடற்பிண்டி சந்தி பருப் பிண்டி சந்தி
 சத்திய லுத்து சத்திய லுத்து
 சந்தி வொண்டி; சந்தி வொண்டி
 சந்தி வொண்டி சந்தி சந்தி
 பருத் பருத் பருத் புத்தி
 பருத் பருத் பருத் புத்தி
 புத்தி புத்தி புத்தி புத்தி

99. உண்ணாமை வந்த உண்ணாமை வெண்ணாமை
 உண்ணாமை வந்தே - உய்யவிக் குன்றி!
 உண்ணாமை உய்யவிக் வெண்ணாமை நிச்சயம்.
 நூறுநூன் நோற்று நூவனாறு உய்யினும்
 நூறுநூன் நோற்று நூகர்நோடி உய்யினும்
 உண்ணாமை வாழ்நாளைத் துள்ளாது
 மறைத்துக் குதுமலம் கெட்டுத் துய்யினும்
 உயர்ச்சித் தீவாத உயர்ச்சிக்கு உணவம்
 துண்டித் துய்யாது பவரணன் நின்று;
 துயம் தீர வெய்யுணர்வு துன்றி
 அகல்விட டச்சல் அகலா தாதலாம்,
 உய்யம் வாழ்வின் ஒளிபுண் டாகாத்
 தாவா வாழ்வின் தாழ்ந்தே யாகும்!
 உய்யங்கு வாழ்வின் வேறு காது;
 தகட்டு வேளியின் தாழ்ந்தாய்வு
 துணாது தாழ்ந்தும் துணாது
 மறைத் தாவா மண்ணு தாவா!

100. 2 வகைக் குணம் 2 வகையான முனாதி
 மனம்மா நில்லு கெடுத்தாண மனத்தன்
 மொழி கா காதா விடா மெக்கை
 க. சாது. நின்னொரு கண்ணாடு வார்த்தை
 குபாண்டா குணம் முகந்து கருப்பா
 முகந்து சாண்டா முகந்தியுள் பார்த்து
 மெத்தன் நின்றும் மனத்துறவக் கிடை
 அதுவை அவர்கள் அழைந் கருத்து
 காமத் தன் முகம் கருமை கட்டிடம்
 குறோதத் தன் முகம் கருமை கட்டிடம்
 2 வகைத் தன் முகம் 2 வகையான முகத்து
 மெத்தத் தன் முகம் முகமென மொழி
 மெத்தன் தன் முகம் இத்தன் இத்தன்
 மெத்தன் தன் முகம் துந்தன் சாய்வு
 அடியினுள் அத்தன் மெத்தன் கட்டிடம்
 கருத்துவா இத்த மெத்தன்
 இத்தனாக் கண்ணும் இன்பம் காடு!